

„Süs on sedda toito sün lüllatse sada. Minõ nabril, Püllakohtomehhel on üks wilja-tüün, kus ni paljo iiri sees, et neid forma laupa wõiks vüda.“ Hints pallus teed juhhatada ja lissas jure: „Iired on minõ föide fallim roog!“ — „Tödeste,“ ütles Reinowadde — „teie peate ni maitsewad wõeraspeo toito leidma, et oma ello-aéal sedda öhto-söki enam ei sa uñus-tama.“ Kas uñus telmi jutto ja läks temaga selis õire-pügile. Külini seina ol olli üks auf, mis Reinowadde miñewal õsel krapinud, kui ühhe kaña olli warrastanud. Kohtomehhhe poeg Mart olli warga ulse üllesleidnud ja öhtul augo ette lingo teinud, mis, kui warras taggasü tuloks, tedda piddi löksutama. Reinowadde näggi ohhelitko ja mõistis kohhe luggu ärra, sellepärrast ütles ta kassile: „Armas täddipoeg, puggege süt seina alt augustisse; ma walivan senni augo ees et seddagri waenlast seie ei tulle; kui föht täis saab, siis tulge jälle taggasü. Läenna öhto teine teisest meie ei többi lahluda, sest onime warra lähme aegsaste teele, ja lühhendame maggusa-juttuga läiki.“ Hints küsis arglaste: arvate, et mul wigga ei sa kui augustisse poen? Nebbane kostis: „Kui nisu-gune argpüks ollete, et auto kordate, siis lähme en-nemine koos taggasü; küllab mo wañamoer murretseb teile laua peale, mis fätte-juhtub. Agga kuulge, fudda iired künnis willistawad!“ Kas äbbenes rebgase pilkamist, kargas forraga seina alla auto, ja langes lingo linni. — Hints, kes ohhelitko faela

ümber tundis, püdis kohludes taggasü tulla, agga se läbbi tömbas silmuse weel körivemast linni. Sures äddas rappeliades, üidis ta Reinowadderit appi, kes augo ees kulades lässi willetsuse ülle wäggä röemus olli. Tema küssis: „Hints, fudda kohtomehhhe nuum-iired teil maitsewad? Arge sõge ülleliga, muido ei pease laia löhhuga kisast august enam taggasü. Saaks Mart agga sõnumid, et teie künnis wõersil ollete, ta tools teile kohhe soola wäggewa roa köriva. Miks teie sõmalaual nõnda laulate? Si se olle jal õige luggu. Wõissin waña Kriimfilma-issanda teile seltsh-mehhels sata, siis tassulsin forraga föik wañad wõllas ärra.“ — Sedda räkides putkas ta miñema, tee peal nõu piddades, mis uut foerustiffo jäalle soetada. Ta teadis et hund kodd olnud ja töttas sellepärrast hundi-wañamorile wõersi; eßitels lotis ta naise käest kuulda sada, mis süüd Kriimfilma-issand temä peale kuininga ette olli töstmud, ja teisels sowis ta hundi-eñandaga endist sobrust uendada. — Reinowadde aëtus „Pühbajürri-kutsika“ tuppa, agga em-mandat ei olnud kodd. „Terre öhtust wõterad-lapsed!“ ütles ta hundi poegadele: „paljo terwisiid eidele minõ poolt; mõttelgo ta meie nore põlwe peale!“ Nõnda räkides nissutas ta jalga töstes ulse-pita ja läks siis oma teed.

Teisel vñikul kui päwa terra altas foitma, tulli Kriimfilmeñand taggasü, küssis laste käest, kas sed-dagi läis minõ järrel kuulamas? Lapsed waastasid: